

РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ—60!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 50 (541)

Субота, 24 грудня 1977 року

Ціна 2 коп.

ПРИ ЄДИНІЙ ДІІ

«Слідом за робітничим класом Росії, вірні інтернаціональному обов'язкові, трудящі України піднялись на боротьбу за перемогу великої справи Жовтня, за встановлення Радянської влади. Завдяки перемозі Жовтневої революції, братер-

ській допомозі великого російського народу, не-
порушній дружбі всіх націй і народностей нашої
країни український народ став повновладним гос-
подарем своєї долі».

(Із постанови ЦК Компартії України «Про 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні»)

1.

Ще задовго до перемоги Жовтневої революції В. І. Ленін науково довів, що тісний взаємозв'язок економічного, політичного і культурного розвитку українського і російського народів, таких близьких між собою і мовою, і місцем проживання, і характером, і історією, є об'єктивною закономірністю.

Великий вождь завдав нищівного удару по великодержавному шовінізму російського царизму, який принижував і гнобив український народ, всіляко стримував розвиток його мови і культури, зневажав національні почуття і національну гідність. Водночас В. І. Ленін, викриваючи українських буржуазних націоналістів, переконливо показав, що їхні намагання роз'єднати пролетарські і всі демократичні сили за національною ознакою є зрадою інтересів трудящих.

Партія більшовиків крок за кроком викривала контрреволюційну суть буржуазно-націоналістичної Центральної ради, яка, вдаючись до соціальної демагогії та спекуляції на лозунгах національного визволення, намагалася ізолювати український народ від російського, інших народів, розгромити революційні сили на Україні.

Боротьбу робітників і трудящих селян за владу Рад очолили місцеві більшовицькі організації. Були створені численні збройні сили. В грудні 1917 року на Україні налічувалося 40 тисяч, а через місяць—120 тисяч червоногвардійців. Пролетаріат, бідніше селянство активно підтримували солдатські і матроські маси.

Однак трудящим України довелося долати шалений опір не тільки місцевої буржуазно-націоналістичної контрреволюції, а й російських білогвардійців та міжнародного імперіалізму, з якими Центральна рада встановила тісні контакти і від яких вона діставала всіляку підтримку.

2.

За таких обставин фронтові контрреволюції необхідно було протиставити революційну згуртованість трудящих Росії та України, без чого перемога Радянської влади на Україні була б неможливою. Виняткову увагу цьому приділяли ЦК РСДРП(б), Раднарком РРФСР і особисто В. І. Ленін. Виступаючи на I Всеросійському з'їзді військового флоту і торкаючись питання про національний рух на Україні, Володимир Ілліч висловив готовність уряду Радянської Росії і всього російського народу допомогти українським трудящим.

Ця допомога знайшла свій вияв у фінансовій підтримці, відправці на Україну агітаторів та організаторів загонів Червоної гвардії, постачанні їм зброї тощо.

У зв'язку з посиленням провокаційних дій Центральної ради,

спрямованих на відрив України від Радянської Росії, виконуючи свій интернаціональний обов'язок перед трудящими України і на прохання більшовицьких організацій, Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів, численних делегацій від робітників України, Раднарком РРФСР дав розпорядження Ставці Верховного головнокомандуючого виділити частину військ, сформованих для боротьби з Каледініми, і направити їх на допомогу трудящим України. 13 січня 1918 року В. І. Ленін прийняв делегацію 3-го Курзького полку латиських стрільців. Вони направилися в Харків для боротьби з контрреволюційними військами. З ініціативи В. І. Леніна в Москві було організовано запис добровольців для боротьби з Центральною радою і Каледініми. Кілька загонів сформували Петроградський Військово-революційний комітет, створювалися вони також у Іваново-Вознесенську, Тулі, Брянську та інших містах Росії. Всього із Радянської Росії на Україну в грудні 1917 року і в січні 1918 року було відправлено 32 тисячі робітників, червоногвардійців, солдат і матросів.

Відраджаючи їх на допомогу українським братам, трудящі Радянської Росії давали їм накази нещадно громити контрреволюцію. «Товариші червоногвардійці,—говорилися, зокрема, в наказі Московського комітету,—голосно скажіть нашим братам-українцям—це підлий обман. Ніхто на їх землі не робить замаху... вони так само страждають від гніту своїх генералів, офіцерів, поміщиків і капіталістів, як і весь трудящий люд Росії...»

3.

Велике значення для ліквідації влади Центральної ради та зміцнення революційної єдності трудящих мас України і Росії мав I Всеукраїнський з'їзд Рад, що відбувся в Харкові в грудні 1917 року. Висловлюючи волю широких мас робітників і селян, з'їзд проголосив Україну республікою Рад, визнав її федеративною частиною РРФСР і доручив ЦВК поширити на території України дію декретів робітничо-селянського уряду Радянської Росії.

Спільними зусиллями українських і російських робітників, трудового селянства були визволені від банд українських буржуазних націоналістів і каледінців Катеринослав і Донбас. 4 січня 1918 р. Народний Секретаріат України видав наказ про наступ на Київ, де Центральна рада зосередила решту своїх сил. В. І. Ленін у доповіді на III Всеросійському з'їзді Рад відзначив, що «... буржуазні елементи української Ради* доживають останні дні. У перемозі Радянської влади Української народної республіки над українською буржуазною Радою* немає ніякої можливості сумніватися». Радянський уряд робив усе, щоб

прискорити цей історичний момент.

Велику роль у розгромі військ Центральної ради відіграло збройне повстання трудящих Києва, що почалося в ніч на 16 січня 1918 року. Воно полегшило боротьбу радянських частин на фронті, відтягнуло на себе значні контрреволюційні сили. Після запеклих боїв у Київ увійшли радянські війська. Гайдамацькі банди Центральної ради були розгромлені, а сама вона втекла.

4.

Шість десятиріч український народ живе і працює під зорею Радянської влади, свято зберігаючи у своєму серці немирущий ленінський заповіт про те, що «при єдиній дії пролетарів великоруських і українських вільна Україна можлива, без такої єдності про неї не може бути й мови».

За ці роки, завдяки допомозі, нерозривному братерству і єдності всіх радянських народів, наша республіка досягла небаченого розвитку в усіх галузях життя. Досить сказати, що за Радянської влади випуск промислової продукції у нас зріс у 90 разів, а врожайність зернових підвищилася за цей час більш як у три рази. Значні досягнення і в розвитку освіти, науки, культури, житлового і соціально-культурного будівництва.

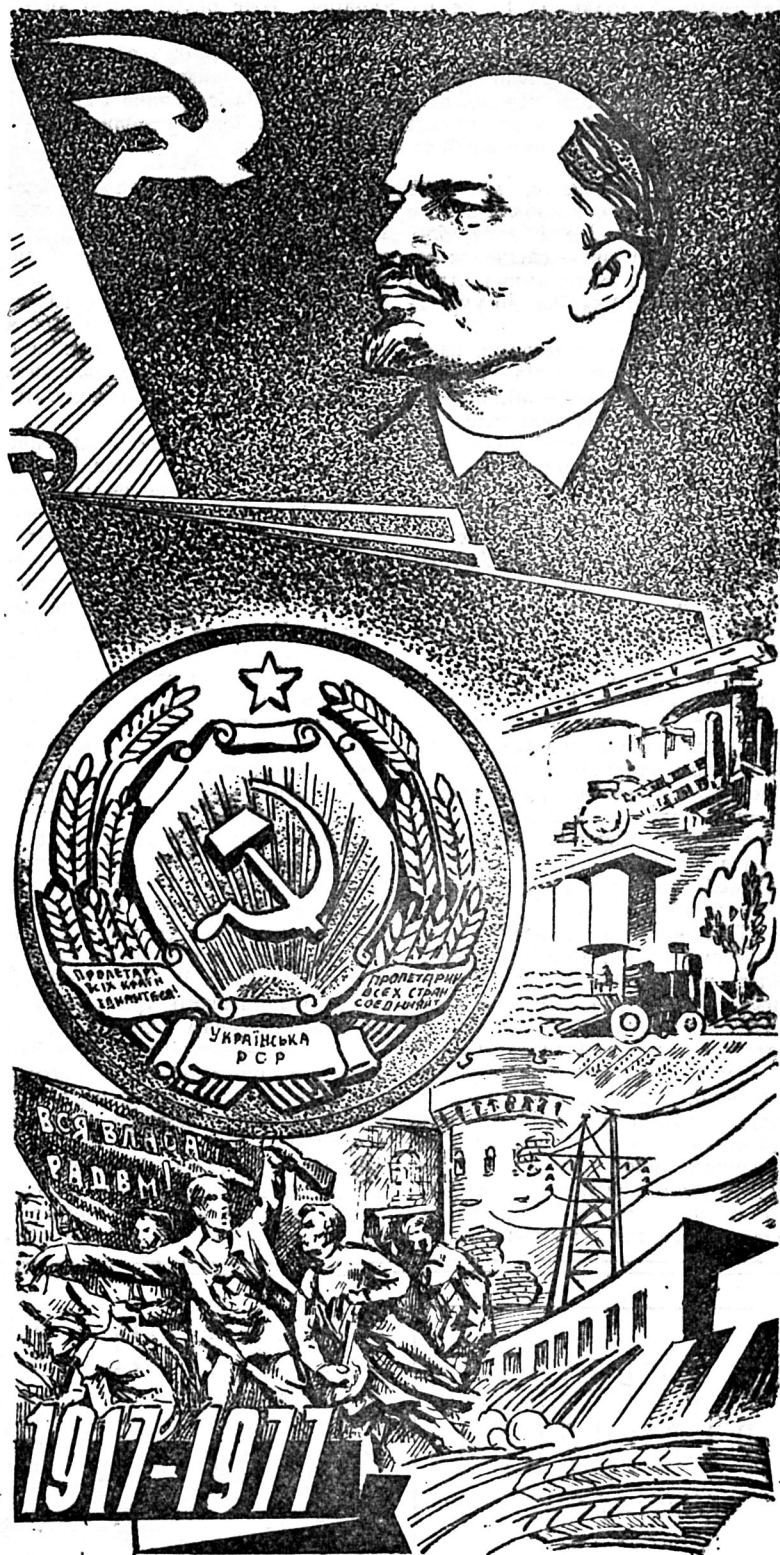
Особливо ударним, особливо багатим на радісні здобутки став для трудящих республіки, як і всієї країни, нинішній, ювілейний рік. Достроково виконано соціалістичні зобов'язання на честь 60-річчя Великого Жовтня. За десять місяців промисловість республіки понад план реалізувала продукції майже на 1 мільярд 200 мільйонів карбованців. Порадували країну і хлібороби. В засіки Батьківщини заспано 1 мільярд 127 мільйонів пудів хліба, державі продано 50,5 мільйона тонн цукрових буряків.

Ці успіхи—результат ленінської національної політики партії, багатогранної плідотворної діяльності Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з вірним ленінцем товаришем Л. І. Брежнєвим, результат героїчної праці трудящих республіки, яка розвивається в єдиному народно-господарському комплексі країни.

В обставині високого трудового і політичного піднесення зустрічає республіка своє 60-річчя. Робітничий клас, колгоспне селянство, народна інтелігенція натхненно втілюють у життя рішення XXV з'їзду КПРС, добиваються всіх нових і нових висот у виконанні планів десятої п'ятирічки. Впевнено, пліч-о-пліч з усіма республіками-сестрами крокує в комуністичне майбутнє Радянська Україна.

В. ЧИРКО,
доктор історичних наук,
професор.

* Центральна рада.—Ред. укр. перекладу.

Центральному комітетові Компартії України Раді Міністрів Української РСР Міністерству соціального забезпечення УРСР

Центральне правління Українського товариства глухих повідомляє, що робітники, інженерно-технічні працівники і службовці виробничих об'єднань та підприємств Товариства, виконуючи рішення XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України, керуючись положеннями і висновками, викладеними в доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР тов. Л. І. Брежнєва на сьомій позачерговій сесії Верховної Ради СРСР, і на основі широко розгорнутого соціалістичного змагання достроково, 19 грудня 1977 року, виконали завдання з обсягу реалізації та випуску валової продукції по більшості найважливіших видів виробів.

До кінця другого року десятої п'ятирічки понад план буде реалізовано продукції понад чотири мільйони карбованців.

Коллективи підприємств і об'єднань Товариства всі свої зусилля спрямовують на дальше збільшення обсягу виробництва, поліпшення якості, розширення асортименту й освоєння нових видів продукції, беруть підвищені зобов'язання по достроковому виконанню планових завдань 1978 року.

А. СЕМКО,
голова президії Центрального правління УТОГ.

УРОЧИСТІ ЗБОРИ

Після робочої зміни в червонокутку Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» відбулися урочисті збори, присвячені славному ювілею нашої республіки. Відкрив їх голова завко- ку профспілки об'єднання Б. Й. Васишин.

Доповідь про 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні зробив голова президії Центрального правління УТОГ А. Х. Семко.

На зборах виступили товариші Аврамчук Г. М., Вельгус І. П. та інші. Вони розповіли про трудові успіхи, досягнуті на честь свята. Передовикам змагання вручено Почесні грамоти.

М. МИКОЛЕНКО.

ТЕЛЕГРАМИ ВОЇДЯ

Ні з чим не порівняти хвилювання, яке відчуваєш, читаючи ленінські телеграми, записані безпосередньо з телеграфного апарату. Телеграми Володимира Ілліча на Україну... Вже опубліковані знайомі документи. Але тут, у Центральному державному архіві Жовтневої революції і соціалістичного будівництва Української республіки, поховані телеграфні стрічки, телеграфні бланки наближають віддалені часом події перших днів і перших років існування України Радянської. Ніби й сам стаєш свідком тих подій, яким особливо глибоко переживаєш усе, чим жили тоді трудящі маси.

Ленінські документи, хоч їх в архіві і небагато, становлять його золотий фонд. Це і зрозуміло. Адже кожен з них — свідчення величезної уваги Володимира Ілліча до Радянської України, до українського народу.

Особливо цінні телеграми, одержані безпосередньо від Леніна. Більшість з них — копії, але деякі збереглися у вигляді телеграфної стрічки на бланку. Вражає, як добре знав Володимир Ілліч становище на Україні.

...Телеграма від 11 січня 1918 року народному комісару по боротьбі з контрреволюцією Антонову-Овсієнку. В ній Ленін палко схвалює його рішучі дії в Харкові проти каледінців і саботажників.

...Телеграма від 22 квітня за підписом Леніна. В ній сказано, що Рада Народних Комісарів постановила запропонувати Військовому комісаріатові вжити негайних заходів для оборони східної границі Харківської губернії, особливо станції Чортково, яку намагалися зайняти німці і гайдамаки, щоб перервати залізничне сполучення з Ростовом.

...Телеграма, направлена Володимиром Іллічем Серго Орджонікідзе, призначеному на той час тимчасовим надзвичайним комісаром району України. Ось вона: «Ми одержали повідомлення, що між Орлом і Курском утворився зазор, який перешкоджає рухові поїздів з вугіллям і хлібом. Усяка затримка загрожує голодом і зупиненням промисловості. Маємо підозру, що залізничники саботують у цьому місці, бо там не раз відбувалися випадки саботажу. Дуже

й дуже просимо вжити якнайшвидших революційних заходів. Просимо послати загін абсолютно надійних людей. Усіма засобами просувати вагони з хлібом у Петроград, інакше загрожують голод. Садівити на паровози по кілька матросів або червоногвардійців. Пам'ятайте, що від вас залежить врятувати Пітер від голоду. Ленін.»

Цю телеграму було надіслано 13 січня 1918 року о першій годині 10 хвилин. 17 січня цього ж року Ленін надіслав Антонову-Овсієнку вітання з бойовими успіхами — напередодні радянські війська зайняли місто Черкаси, станцію Бахмач і почали успішний наступ на Київ, де Центральна рада зосередила свої основні сили.

Інші документи містять вказівки Володимира Ілліча з військових питань, розповідають, як оперативно і конкретно керував він боротьбою проти інтервентів і білогвардійців. При цьому Ленін особливу увагу приділяв визволенню Донбасу. Без Донбасу, підкреслював він, абсолютно немислима загибель усієї революції. В телеграмі Межлауку Володимир Ілліч пише про необхідність напружити всі сили Харкова для допомоги Донбасу. В іншій телеграмі до українського уряду, вітаючи з визволенням Олександрії і Знаменки — центрів контрреволюційного заколоту отамана Григор'єва, він наполегливо просить усі сили, які вивільняються, послати в Донбас.

Володимир Ілліч Ленін вникав в усі деталі організації продовольчої справи, займався питаннями формування і діяльності про-

довольних загонів, особливо стежив за просуванням хлібних вагонів у промислові центри.

Характерними у цьому відношенні є дві телеграми. Перша — наркомпроду України про виділення продовольства для заготівельників дров на Волині і Поділлі. Дрова призначалися для залізниць, які обслуговували війська.

Друга телеграма Леніна — про катастрофічне становище з поставанням Донбасу. Вимагаючи вжити найрішучіших заходів з боку Укрнаркомпроду для використання усіх можливостей, Володимир Ілліч пропонує широко оповістити всіх продовольчих працівників України про жорсткі наслідки зриву роботи Донбасу, загрозилив зупинити ряди залізниць, заводів.

Володимир Ілліч Ленін дбав про тісну єдність радянських республік. У грудні 1922 року в Харкові відбувся VII Всеукраїнський з'їзд Рад. У привітальній телеграмі з'їздові Володимир Ілліч писав: «Одним з найважливіших питань, яке належить розглянути з'їздові, є питання про об'єднання республік. Від правильного розв'язання цього питання залежить дальша організація нашого державного апарату.

З'їзд підтримав ленінську ідею добровільного об'єднання суверенних радянських республік в єдину союзну державу. Делегати з'їзду у відповідь на ленінську телеграму запевнили вождя, що, виконуючи його вказівки, з'їзд приділить особливу увагу також питанням радянського будівництва, сільського господарства і промисловості і в тісному союзі та єднанні з іншими радянськими республіками працюватиме для здійснення принципів комунізму. Як відомо, Україна виступила одним з ініціаторів утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Більшовицькі організації України постійно дбали про те, щоб в усіх кутках республіки чули голос вождя революції, знали його думку з приводу тих чи інших подій. В архіві зберігаються примірники праць Леніна, які вперше були видані на Україні, а також статті, звернення, листи Леніна,

надруковані у вигляді листівок.

Просто, але пристрасно і переконливо говорив Ілліч з неможливими селянами, закликаючи їх стати на захист Радянської республіки проти Врангеля. «Тепер, — писав Володимир Ілліч 2 жовтня 1920 року — по Україні неможливо селяни взялися за влаштування своїх комітетів, щоб остаточно перемогти опір небагатьох багатіїв, остаточно забезпечити владу трудящих. Поміщицький генерал Врангель посилює натиск, щоб зламати ці організації трудящих... Хай ні один трудящий селянин не лишиться осторонь від робітничо-селянської справи, не лишиться бездіяльним або байдужим. Товариші! Пам'ятайте, що справа йде про врятування ваших сімей, про захист селянської землі і влади».

Відомо, який величезний вплив на трудящі маси справляло звернення вождя. Яскраве свідчення тому — листи з України Володимиру Іллічу Леніну. В них робітники, селяни, службовці, червоноармійці, партійні та безпартійні довіряли Іллічу найважливіше: свої думки, мрії, зв'язували з його діяльністю найсвітліші надії.

Ось лише кілька рядків з одного із численних листів, які зберігаються в архіві, — з листа селянина і сільськогосподарських робітників Андріївського району, Бердянського округу, Катеринославської губернії: «...заявляємо, — писали вони, — що ми тепер і в майбутньому дружно захищатимемо нашу дорогу Радянську владу, і коли Керзони та йому подібна зграя здумавши посягнути на нашу Радянську владу, то ми виступимо, як один, з зброєю в руках і пошлемо своїх синів на захист своїх завоювань».

Минають роки, десятиліття. Для нових і нових поколінь радянських людей переконанням стають ленінські ідеї, змістом життя — боротьба за ідеали вищеступаючої Комуністичної партії. І завжди з хвилюванням читатимуть наші сучасники Ілліча слова, адресовані вождем на Україну, документи, які стали для українського народу національною святинею.

В. ЛІВЕНЦЕВ.

УКРАЇНА РАДЯНСЬКА

(Цифри і факти)

У десятиріччя п'ятиріччя реальні доходи на душу населення зростають на 21 процент.

Сьогодні в республіці різноманітними формами навчання охоплено більш як 17 мільйонів чоловік, фактично вчиться кожний третій житель. До революції 72 проценти населення України не вміли писати і читати.

В народному господарстві з вищою і середньою спеціальною освітою працюють 4 мільйони 600 тисяч чоловік.

В лабораторіях і відділах дослідних установ республіки працюють над розв'язанням фундаментальних і прикладних проблем близько 174 тисяч наукових співробітників. Приблизно третина з них — доктори і кандидати наук.

НАРОДЖЕНО ЖОВТНЕМ

ПРАВО НА ЖИТЛО

У статті 44 Основного Закону СРСР говориться, що громадяни нашої країни мають право на житло. В рівній мірі користуються ним і члени УТОГ.

Так, напередодні 60-річчя Великого Жовтня робітниця Ялтинської фабрики індивідуального пошиття та ремонту верхнього одягу Галина Чепуріна одержала двокімнатну квартиру з усіма зручностями. Батьківщина проявила турботу про наполегливу трудівницю.

Більшість членів нашого Товариства, що мешкають в м. Ялті та м. Алушті, за останні роки одержали дво-трикімнатні квартири з усіма комунальними вигодами.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

м. Ялта, Кримської обл.

КОМЕНТАР ДО ФАКТУ

У житті кожного з нас дім, квартира, займають важливе місце. Бо чим красивішими, чим зручнішими вони будуть, тим легше людині жити, працювати, вчитися, рости дітям. Про справді грандіозний розмах житлового будівництва в нашій країні нині говорить весь світ. За останні десять років, скажімо, в нашій республіці споруджено 192,683 тисячі квадратних метрів житла. Значну частину його введено до ладу в сільській місцевості.

Сьогодні у нас щодоби споруджується 52,900 квадратних метрів житла. Третина усіх квартир, в яких справляється новосілля, — поліпшеного планування. Лише за рахунок державних капіталовкладень у цьому році заплановано збудувати близько 11 мільйонів квадратних метрів житлової площі.

Знаменний і такий факт. Платять за користування квартирою радянські громадяни лише 2—3 проценти від загальних своїх витрат. У той час як в капіталістичних країнах на це йде 20—30 процентів бюджету традиційних. Більш як дві третини витрат на утримання житла наша держава бере на себе. Це ще один яскравий доказ використання суспільних фондів споживання на благо народу.

УКРАЇНА РАДЯНСЬКА

(Цифри і факти)

Територія України — 603,7 тисячі квадратних кілометрів. На 1 липня 1977 року населення республіки становило 49,4 мільйона чоловік.

Економіка республіки розвивається в єдиному народногосподарському комплексі країни. Нині основні виробничі фонди Української РСР перевищують 150 мільярдів карбованців. Тільки за десять останніх років вони зросли більш як у два рази.

На Україні за один день випускається 499 автомобілів, 385 тракторів, 97 металорізальних верстатів. Республіка є в країні основним поставником кукурудзо- і бурякозбиральних комбайнів, термопластавтоматів.

Щодня з конвейерів сходять 816 радіоприймачів і радіол, 6490 телевізорів, 1679 побутових холодильників, 465 тисяч пар шкіряного взуття.

Національний дохід у першому році десятиріччя становив 69 мільярдів карбованців.

За останнє десятиріччя в розвиток сільського господарства коштів вкладено в два з лишком рази більше, ніж за всі попередні роки Радянської влади.

У республіці використовується 1,6 мільйона гектарів зрошуваних і 1,8 мільйона гектарів осушених сільськогосподарських угідь.

ТРУДОВІ ДАРУНКИ—ЗПАМЕННІЙ ДАТІ

Колективу складального цеху Харківського машинобудівного заводу імені Ф. Е. Дзержинського присвоєно почесне звання «Колектив — переможець соціалістичного змагання на ознаменування 60-річчя Великого Жовтня». В його успіхах велика заслуга і слюсаря-складальника III розряду, члена УТОГ Людмили Іванівни Дедко, яка забезпечує високі темпи і якість роботи. Ставши на трудову вахту на честь ювілею встановлення Радянської влади на Україні, вона виконує змінні норми на 115—120 процентів.

На знімку: Л. І. Дедко.

Фото В. ЛЯТОСА.

У РАХУНОК НАСТУПНОГО

Перетворюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, ідучи назустріч 60-річчю встановлення Радянської влади на Україні, колектив Черкаського УВП здобув визначну трудову перемогу. 12 грудня виконано дворічний план по реалізації, а 20 грудня — по валовому виробництву продукції. До кінця року понад завдання буде реалізовано її на суму 85 тисяч карбованців і вироблено на суму 74 тисячі карбованців.

Багато робітників ще до 60-річчя Великого Жовтня виконали свої особисті дворічні зобов'язання і нині працюють в рахунок 1978 року. Серед них оздоблювальниця В. І. Третякова, верстатниця Н. Я. Воскобоєва, столяри М. Г. Петренко, С. М. Цілінський, В. В. Колесник та інші робітники.

М. КУЛИНИЧ, ст. економіст Черкаського УВП.

ДОСТРОКОВО!

Змагаючись за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня і 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні, колектив Конотопського УВП добився визначних виробничих показників. 2 грудня ми завершили виробничу програму перших двох років п'ятиріччя, а 13 грудня рапортували про виконання завдання 1977 року. До 1 січня буде випущено надпланової продукції на суму 221 тисяча карбованців.

В ході змагання родилось багато передовиків виробництва. Достеменно сказати, що 58 чоловік нині працюють в рахунок 1978 року. Особливо хочеться відзначити ударницю комуністичної праці робітницю Ганну Степанівну Довгополу. На її трудовому календарі вже липень 1980 року. Незабаром вона завершить п'ятирічне завдання. Ганна Степанівна нагороджена знаком «Ударник дев'ятої п'ятиріччя», її портрет занесений на міську Дошку пошани. Вона є хорошим наставником молоді.

А. ЖОГОВ, заст. директора Конотопського УВП.

Є ДВОРІЧНИЙ!

Добре трудяться в ювілейному році п'ятиріччя робітники Дрогобицького УВП. Зокрема, високих виробничих показників досягнуто в соціалістичному змаганні на честь 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні. 5 грудня колектив виконав план перших двох років десятиріччя по всіх техніко-економічних показниках.

Нині наші зусилля спрямовані на те, щоб ударно завершити 1977 рік. Понад план буде випущено продукції на суму 145 тисяч карбованців.

А. ГОПСЬКИЙ, директор Дрогобицького УВП.

У БРАТЕРСЬКІЙ РОДИНІ

Під всепермагаючим прапором Великого Жовтня зустріла Радянська Україна своє славне 60-річчя, пройшла шлях, який дорівнює століттям.

Український народ пишається тим, що живе і творить у дружній сім'ї багатьох націй і народностей, об'єднаних в союз непорушних республік вільних. У цьому братньому союзі він досяг великого економічного і духовного розвитку.

За роки Радянської влади великі зміни сталися і в житті трудящих глухих нашої республіки. Міцніло і розвивалося Товариство, що об'єднало їх в єдину громадську організацію, залучило до суспільно-корисної праці, активної участі в господарському і культурному будівництві.

Завдяки постійному піклуванню Комуністичної партії і Радянського уряду Українське товариство глухих за 45 років свого існування перетворилося у велику громадську організацію з широко розвинутою мережею обласних і низових відділів, первинних організацій, культзакладів, з міцною виробничою базою — підприємствами і об'єднаннями, що оснащені сучасною технікою. Їх динамічний і планомерний розвиток забезпечується творчою активністю трудящих глухих, соціалістичним змаганням, досягненнями науково-технічного прогресу.

Нині в підпорядкуванні Товариства перебуває 1726 організацій, 169 Будинків культури і клубів, 134 червоних кутки, професійний театр «Райдуга», будинок відпочинку «Сосновий бір», 48 робітничих гуртожитків на 7130 місць,

36 учбово-виробничих підприємств і об'єднань.

За останні десять років випуск і реалізація продукції на підприємствах Товариства зросли більш ніж у два рази: з 59 мільйонів карбованців в 1966 до 122 мільйонів 880 тисяч карбованців в 1976 році. План нинішнього ювілейного року з обсягу реалізації та випуску продукції колективи підприємств завершили достроково — 19 грудня.

Тільки за останні десять років Товариством затрачено на капітальне будівництво понад 40 мільйонів карбованців. За цей час побудовано і введено в експлуатацію 36 промислових будинків і споруд, 10 гуртожитків, 9 культзакладів. А житлова площа споруджених будинків і одержаних квартир від виконкомів народних депутатів за пайовою участю становить 133 тисячі 700 кв. метрів.

Підготовка до святкування 60-річчя Великого Жовтня викликала серед трудящих глухих новий приплив творчих сил і енергії. Понад 1700 робітників підприємств і об'єднань Товариства особисті завдання двох років п'ятирічки завершили до славної дати. За підсумками роботи в першому році десятиї п'ятирічки 90 передовиків, новаторів, ударників комуністичної праці відзначено урядовими нагородами.

Відзначаючи 60-річчя проголошення Радянської влади на Україні, члени нашого Товариства прагнуть зробити все, щоб втілити в життя плани, накреслені партією, щоб і далі розквітала наша велика соціалістична Батьківщина.

В. ВІКТОРОВ.

Славними трудовими ділами зустріли 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні колективи Лубенського УВП.

В авангарді соціалістичного змагання йде бригада швачок-мотористок, яку очолює майстер Галина Дмитрівна Дудінш. Робітниці прагнуть з високими виробничими показниками завершити ювілейний рік п'ятирічки.

На знімку: Г. Д. Дудінш (ліворуч) з передовими робітницями бригади, швачками-мотористками Г. М. Бабак, О. Я. Вернетою і Т. П. Пушкар, які щомісяця перевиконують виробничі завдання, борються за звання «Відмінник якості».

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ЛИСТИ В ГАЗЕТУ

Тиждень революційної слави

В Одеській школі-інтернаті № 97 пройшов тиждень революційної слави, присвячений 60-річчю Радянської влади на Україні. Розпочали його урочистим ранком учні 10-А класу, де керівником Олександра Юхимівна Прусова. Клас цей один з кращих, він змагається за звання «Краща комсомольська група».

Комсомольці 10-А протягом тижня стежили за роботою класів, яких у школі 16. Щодня вели підсумок оцінок, громадсько-корисних справ.

Піонерська організація під час тижня провела збори загонів під девізом: «Рівняння моє — комсомол». Червоногастручна юнь познайомилася з історією комсомолу, його славними бойовими і трудовими традиціями.

Вихователь п'ятої групи, ветеран праці і Великої Вітчизняної війни МIRON МОЙСЕЙОВИЧ ЦВІЛІХОВСЬКИЙ провів бесіду «Від днів

жовтневих до днів грядущих». Наступив кінець тижня. Учні 10-А класу завершили його загальношкільним вечором на тему: «Хімія — чарівниця». Ведучою вечора була Ніна Гречанюк, а допомагали їй Олександр Бойван та Олександр Степанішин. Програму цього вечора з великим захопленням дивились малюта.

У вихідний день учасники кіногуртка, яким керує Давид Олександрович Сегал, показали кінокартину «Як гартувалася сталь».

Весь тиждень революційної слави був насичений цікавими заходами. Це своєрідний звіт всього педагогічного колективу, присвячений 60-річчю Радянської України.

О. САМОЙЛЕНКО,
заст. секретаря парторганізації
школи-інтернату.

м. Одеса.

Людам на добро

Хочу розповісти про одного чудового трудівника, який вже понад два десятки років працює майстром у житлово-комунальному

відділі Смілянського електромеханічного ремонтного заводу імені Т. Г. Шевченка. Це Орест Андріанович Ковтун — людина, що не чує і не говорить, але людина сильної волі, яка знайшла своє місце в колективі.

Свої трудові обов'язки Орест Андріанович виконує сумлінно, з повною віддачею сил, успішно справляється з державними планами і особистими соціалістичними зобов'язаннями. За ініціативу, неодноразово проявлену під час оформлення цехів, він має багато подяк від адміністрації, відзначений грошовими преміями. Йому присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці. Наполегливим трудом робітник завоював міцний авторитет у колективі підприємства.

Орест Андріанович — прекрасний сім'янин. Виховав двох дітей — сина і дочку, які нині обоє працюють у Смілі.

Сімнадцятого грудня О. А. Ковтуну сповнилося 62 роки. Пенсійний вік. Але трудівник не складає робітничої зброї, продовжує і далі трудитись на благо суспільства, на радість і добро людям. Тож хай ще багато років щастить йому на цьому благородному шляху.

І. РУЖИН.

Черкаська обл.

ЛЮДИ КОЛГОСПНОГО СЕЛА

ЖИТТЯ КОМУНІСТА

Щодня зустрічають його односельці, коли прямує Василь Петрович Москаленко в правління. Широкоплечий, з волею обличчя і проникливими очима, він впевнено ступає стежкою. Хоч давно вже розміняв сьомий десяток, проте бажання працювати не згасло й досі.

Василь Петрович — член правління колгоспу, член групи народного контролю, ветеран праці, учасник Великої Вітчизняної війни.

— Ніколи не забути мені боїв під Орлом, Курської битви. Дні стояли спекотні. Наш полк йшов у наступ під Прохорівкою. Я був зв'язковим. Під артобстрілом не раз доводилось рятувати перерваний провід. Там мене вперше поранено. Потім звільняв Гомель, Бобруйськ. Назавжди запам'ятався день 16 серпня 1944 року. Тоді я подав заяву про вступ до лав КПРС.

Там, під Варшавою, і став Василь Петрович комуністом. В одному з боїв його контузило. А Ра-

дянські війська все наступали. Полк, у якому служив Москаленко, вступив на землю Східної Пруссії. Не бажаючи відстати від своїх товаришів, Василь Петрович втік з госпіталю, наздогнав свій полк. Комуніст дійшов до Берліна і брав участь у його штурмі.

Відгрімали залпи Перемоги і Москаленко повернувся на рідну землю. Зняв військову шинелю і знову став хліборобом.

А 9 травня — в День Перемоги ветеран одягає орден Червоної Зірки, медалі «За відвагу», «За бойові заслуги», «За звільнення Варшави», «За взяття Берліна» та інші.

Тоді йому здається, що як колись, до війни, він чує, як шелестить трава, як тьохкає соловей...

Колгосп «Маяк», що в селі Івашенках, один з кращих у районі. І Василь Петрович радий, що його руки потрібні, що в успіхах колгоспу і його праця.

Н. АКСЮК.

Полтавська обл.

Звання комуніста зобов'язує завжди бути попереду, показувати приклад високопродуктивної праці, кликати за собою інших. Саме цього принципу дотримується робітниця закрипно-підготовчого цеху Конотопського учбово-виробничого підприємства, член міського комітету Компартії України Надія Іванівна Марцинковська. Вона ударник комуністичної праці, «Майстер — золоті руки», працює із значним перевиконанням виробничих завдань. Зокрема, визначними трудовими здобутками зустріла 60-річчя проголошення Радянської влади на Україні.

На знімку: Н. І. Марцинковська за роботою.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

У ПРОФСПІЛКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

ЗМАГАННЯ — КРИЛА УСПІХУ

звання лауреата I Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльної творчості трудящих з врученням великої золотої медалі та Диплома. Лауреатом стала і любительська кіностудія «Карпати», яка також діє при обласному Будинку культури.

Аналіз роботи підприємства і культзакладів показує, що величкі успіхи добиваються, як правило, там, де профспілки по-дійовому організували соцзмагання. Адже воно, змагання, є могутнім стимулом розвитку творчої ініціативи людей, породжує трудовий ентузіазм, висуває передовиків виробництва, які задають тон у роботі і своїм прикладом запалюють інших на досягнення кращих результатів. Змагання сприяє залученню трудящих до управління виробництвом, формуванню соціалістичного колективізму.

Гласність змагання, поширення передового досвіду — найважливіші умови досягнення успіху. На тому ж УВП систематично підбивають підсумки роботи, щомісяця доводять до колективу, яка

бригада здобула першість. Передовики не тримають у секреті свої найраціональніші методи праці, щиро діляться ними з товаришами по роботі.

Організація соціалістичного змагання — основна турбота профспілкової організації обласного відділу, яку вже кілька років очолює В. В. Кураченкова. Місцевий комітет поставив перед собою серйозні завдання. Суть їх зводиться до того, що МК профспілки не може бути тільки фіксатором подій — регулярно підбивати підсумки. Місцевком повинен бути активним організатором змагання, підтягувати відстаючих до рівня передових. З цією метою між культзакладами укладено соціалістичні договори, спрямовані на підвищення ефективності виховної роботи серед нечуючих. Цей почин вже дав хороші наслідки.

Коломийський та Калуський клуби глухих переймають найцікавіші форми роботи серед членів УТОГ. В сільських районах цими клубами вже проведено вечори-портрети ушавлення передовиків

праці, міцно увійшли в практику роботи клуби за інтересами, тематичні вечори, вечори зустрічей з учасниками Великої Жовтневої соціалістичної революції та Великої Вітчизняної війни.

Та попереду ще багато роботи. Велика програма дій, накреслена XXV з'їздом КПРС, вимагає посилення діяльності у всіх ланках не лише суто виробничого профілю, але й там, де створюється хороший настрій, бажання докласти рук до справжнього діла, тобто у нас, у культармійців. Ми вважаємо, що головним напрямом нашої роботи є мобілізація трудящих на підвищення продуктивності праці, ефективності суспільного виробництва, а з цього випливають і основні завдання культзакладів — гласність і популяризація соціалістичного змагання, виховання в глухих трудівників комуністичного ставлення до праці, організація вільного часу робітників з тим, щоб вже наступного дня вони могли з новими силами і запалом трудитися на благо Вітчизни. Ось на що спрямовує свої зусилля наша профспілкова організація, кожен з наших працівників.

О. ФУГА,
директор Івано-Франківського
будинку культури.

УКРАЇНА
РАДЯНСЬКА
(Цифри і факти)

Вогнищами соціалістичної культури зарекомендували себе клубні заклади Радянської України. Їх нині близько 26 тисяч. З них більш як 22 тисячі працюють на селі.

78 професіональних театрів України здійснюють постановки музичних і драматичних спектаклів, у створенні яких беруть участь близько 6 тисяч творчих працівників.

Населення республіки користується 4 тисячами лікарняних закладів. До послуг матерів і дітей — 4,5 тисячі жіночих консультацій, дитячих поліклінік і амбулаторій.

Більш як 170 профспілкових санаторіїв, пансіонатів і будинків відпочинку республіки приймають одночасно 80 тисяч чоловік. 90 процентів від загальної кількості путівок видається трудящим за рахунок коштів соціального страхування — з 30-процентною оплатою чи безплатно.

До Верховної Ради УРСР у 1975 році обрано 570 депутатів. З них — 287 робітників і колгоспників, 45 діячів мистецтва, культури, науки, працівників освіти, охорони здоров'я, а також партійні, комсомольські, профспілкові працівники, спеціалісти народного господарства, воїни Радянської Армії. 35,3 процента обраних депутатів — жінки.

ДО ЧИТАЧІВ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Дорогі друзі!

Наближається Новий 1978 рік — третій рік десятої п'ятирічки. Редакція газети «Наше життя», як і вся радянська преса, готується до наступної великої роботи.

Щоб поліпшити висвітлення багатогранного життя нашого Товариства, редакція недавно провела заочну читачську конференцію. На наше прохання відгукнулося чимало передплатників. Читачі А. Коломієць з с. Олександрівка Дніпропетровської області, Ф. Чабанова з Ворошиловграда, Р. Сковородников з Ялти, Ю. Кузнецова з Кривого Рога, А. Феценко з м. Радомишля Житомирської області, І. Гордієнко з Києва, В. Шаповал з Полтави та ще багато інших надіслали до редакції відповіді на поставлені в анкеті запитання, висловили свої пропозиції й міркування щодо дальшого поглиблення змісту та поліпшення оформлення газети, які буде враховано в тематичному плані роботи на 1978 рік.

Як і раніше, своє головне завдання «Наше життя» вбачає в тому, щоб широко пропагувати рішення XXV з'їзду КПРС, соціалістичний спосіб життя, мобілізувати членів УТОГ на успішне перетворення в життя величезних завдань десятої п'ятирічки. Газета широко висвітлюватиме хід соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань і зобов'язань третього ударного року. Велику увагу намічено приділити пропаганді передового досвіду і висвітленню практики роботи підприємств, обласних відділів і культосвітніх закладів.

Важливе місце займатимуть матеріали про

підвищення ефективності виробництва і якості роботи на всіх ділянках, про ощадливе використання матеріалів і сировини, електроенергії. Газета інформуватиме про стан справ на пускових будовах УТОГ 1978 року.

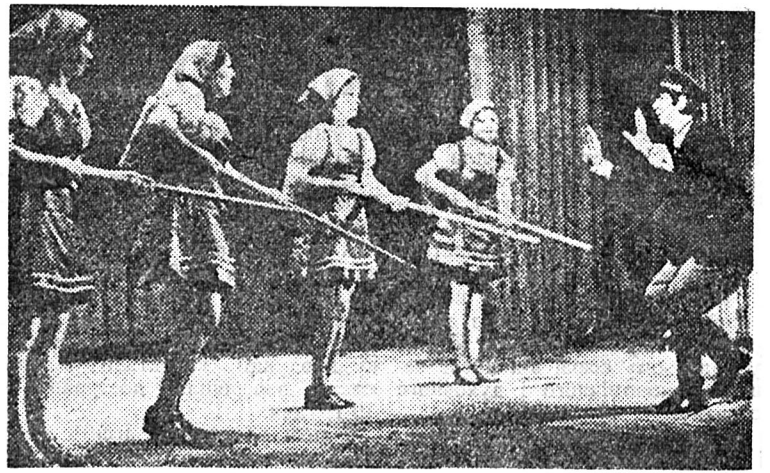
На сторінках «Нашого життя» і далі знайдуть прописку матеріали під рубриками: «Виховай собі зміну», «З досвіду», «Стиль роботи», «Про тих, хто попереду», «Люди колгоспного села», «В компактних групах», а також тематичні сторінки «Учнівський вогник», читачський клуб для жінок «Подруга». У розділі Консультація «Нашого життя» відповідатимемо на запитання читачів. Газета друкуватиме матеріали для молоді, кращі поетичні та прозові твори читачів, їх фотознімки. З'явиться ряд нових рубрик.

Щоб втілити в життя ці творчі плани, ми звертаємось до вас з проханням:

Пишіть нам про трудові здобутки членів УТОГ, про їх пошуки резервів підвищення продуктивності праці. Розповідайте про роботу виробничих дільниць, цехів, пропагуйте досвід передовиків п'ятирічки. Дуже важливо, щоб у ваших листах ішла мова і про комуністичне виховання трудящих. Показуйте, як ця робота ведеться у колективах підприємств та культзакладах Товариства.

Розповідайте нам про все, що вас хвилює, радує і непокоїть. Редакція, як завжди, розраховує на те, що ви порадите нам нові теми, розкажете про цікавих людей і допоможете повніше відображати життя Товариства.

Редакція газети «Наше Життя».

Успішно виступили на заключному концерті першого Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльної творчості трудящих аматори сцени Уманського будинку культури Черкаської області.

На знімку: хореографічна сценка «Додержуйте чистоти» у виконанні танцюристів культзакладу.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

С И Н

Мій синок — трирічне хлопчєня,
Мов кульбаби парашутик білий.
Безтурботне, щире пташеня,
Радісне, довірливістю миле.
Нині він цікавиться усім,
Все для себе поспішає взнати:
І кому будують поруч дім?
Що йдять в гніздечку ластів'ята?

А як вечір гляне голубий
Крізь шибки до лагідної хати,
Просить тоді хлопчик мій малий
Казочку про зайчика читати.
Ой, який різноманітний світ
Міняється в очах відкритих синів!
І незримо поруч з ним стоїть
Рідна і дбайлива Батьківщина.

Костянтин ЛАЗАРЕНКО.

Вінницька обл.

ПЕРЕДОВИКАМ—ЦІННІ ПОДАРУНКИ

Уроchисті збори, присвячені дню працівників сільського господарства відбулися в Сватівському клубі Ворошиловградської області. До культзакладу прибули передовики колгоспного і радгоспного виробництва, робітники фабрик і побутових підприємств, представники адміністрації і громадських організацій.

Збори відкрила голова правління мікрайвідділу УТОГ В. С. Федорченко. Валентина Сергіївна сердечно привітала учасників зборів з успішним виконанням соціалістичних зобов'язань на честь 60-річчя Великого Жовтня й побажала нових трудових досягнень у здійсненні величезних накреслень XXV з'їзду КПРС.

З доповіддю про Всесоюзний день працівників сільського господарства виступив агроном районного управління А. М. Передеря. З вітальним словом до передовиків звернулися працівники Лисичанського клубу, а представники колгоспів і радгоспів вручили цінні подарунки групі найкра-

щих трудівників сільського господарства. Серед них твариннику колгоспу «Прогрес» П. О. Дуднику, муляру радгоспу «Навчальний» А. В. Сердюку, свинарці колгоспу імені Шевченка М. Г. Шаповаловій, тесляру Нижнедубанського «Міжколгоспбуду» Г. Є. Маньку, окулірувальниці Нижнедубанського плодоовочового радгоспу М. Г. Манько, телятнички колгоспу «Прогрес» Д. А. Сметані та іншим товаришам.

Учасники зборів поклали вінки і букети квітів до пам'ятника Леніну і на могилу воїнів Радянської Армії, які віддали своє життя за Батьківщину в роки Великої Вітчизняної війни.

Колектив художньої самодіяльності Лисичанського клубу дав цікавий концерт, після якого ще довго в приміщенні клубу точилися розмови, спогади. Посланці колгоспного села урочисто відзначили своє свято.

В. СЕРГІЄНКО.

Ворошиловградська обл.

ВИШИВАЛЬНИЦЯ

Багато народних умільців є на Бродівському учбово-виробничому підприємстві. Вишивки, інкрустація, різьба по дереву неодноразово експонувалися на районних та обласних виставках «Умілі руки». Але роботи Віри Семенівни Пелих виділяються з-поміж інших.

Чудесну колекцію вишивок я побачила, коли зайшла у кімнату інженера-нормувальника нашого УВП В. С. Пелих. Дивись і не намітується, не віриш своїм очам. Здається, що килим намальований. Доторкнувшись рукою — ні, це лише здалося, а насправді — вишивка.

Цю любов до вишивання їй привила мати ще з дитинства, яка також любила це мистецтво, і Віра, бачачи дивовижні малюнки, потрапила в його полон на все життя. Де б не була, що б не робила:

вчилася чи працювала, колосала маленького сина чи господарювала в хаті, як тільки з'являлася вільна хвилинка, брала в руки голку. У кімнаті в неї є не тільки килими, а багато накидок, серветок, ковдр, доріжок. Вони чарують різноманітними барвами, витонченим смаком їх підбору, неповторністю.

За майстерність Віри Семенівни Пелих присвоєно звання лауреата першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих, її нагороджено дипломом лауреата фестивалю і золотим медаллю.

Хочеться побажати їй великих успіхів у творчості.

Л. БОГАЧЕК,

перекладач Бродівського

будинку культури.

Львівська обл.

ЗВІДУСІЛЬ

ЯК ЗНАЙТИ СПІЛЬНУ МОВУ

Населення Гани становить близько 10 мільйонів чоловік. А складається воно з десятків племен та етнічних груп, які розмовляють 34 мовами. Це великий ускладнює роботу місцевих органів освіти, засобів масової інформації.

ПРАВДИВІ ВУСТА

Засновником нової галузі в криміналістиці став 42-річний

доктор Кадзуо Судзукі, який, дослідивши відбитки вуст кількох сотень японців, дійшов висновку: вони так само суворі індивідуальні, як візерунки шкіри на пальцях. Навіть серед близнюків не знайдеш двох однакових. З віком вони також не зазнають змін. Тепер відкриття Судзукі застосовують практики — японська поліція.

На честь 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні, в колективі Харківського УВП-2 було заплановано провести п'ять великих фізкультурно-спортивних і оздоровчих заходів.

За цим планом 3—4 грудня 30 кращих спортсменів, активістів і виробничників зробили автобусну екскурсію до Запоріжжя. Першого дня ми оглянули місто, побували на острові Хортиця, а ввечері провели товариську зустріч між чоловічими і жіночими командами нашого й Запорізького УВП з волейболу, настільного тенісу і шашок.

ПЕРЕМОГЛА ДРУЖБА

Протягом третьої декади листопада в місті Дніпропетровську проходили тренувальні збори тенісистів. Перед від'їздом у Латвію спортсмени одержали значне фізичне загартовування, вдосконалили свою майстерність.

Крім того, в цей час було проведено ряд масових заходів. Один з них — співбесіда на тему «Основні права і обов'язки громадян СРСР», в якій основну увагу було звернуто на статті Конституції СРСР, в яких гарантуються права на працю, освіту, відпочинок.

Багато цікавого розповіли глухі спортсмени про своє життя. «Ми відчуваємо велику радість, що працюємо за своєю спеціальністю. Робота нам подобається, ми успішно виконуємо взяті зобов'язання. Право на працю гарантоване нам статтею 40 Конституції СРСР», — говорили тт. Науменко, Борисенко, Біда та інші.

З великою увагою слухали присутні чемпіонку СРСР з настільного тенісу Тетяну Миронову. Вона наголосила: для того, щоб добре жити і працювати, треба багато вчитися. Тетяна відмінно закінчи-

ла спешколу-інтернат для глухих дітей в Дніпропетровську і нині навчається в одному з технікумів міста Києва. Про своє навчання в школі-інтернаті розповіли також Віктор Погуляй, Едуард Корнійчук, Едуард Стрижевський.

Цього року першість СРСР не проводилась і Центральне правління товариства глухих Латвії вирішило провести в Ризі матч-виступ команд чотирьох республік. Результати змагань такі: на першому місці команда РРФСР, на другому — Латвії, на третьому — України, на четвертому — Литви.

В особистій першості серед жінок перемогу здобула кандидат у майстри спорту українська тенісистка Т. Миронова, друге і третє місця поділили між собою латвійські спортсменки-першорозрядниці Кляпоте і Жукаускас. Серед чоловіків перше, друге і третє місця зайняли відповідно кандидати у майстри спорту Синев, Крилов (Москва) і Каліев (Астрахань).

ТОВАРИСЬКІ ПОЄДИНКИ

Суперники у нас виявились не з слабких. Зустріч закінчилась з рахунком 3:2 на користь господарів. Вони переграли харків'янок з волейболу й настільного тенісу. А наші спортсмени взяли верх з настільного тенісу серед чоловіків і подолали опір запорізьких шахісток. В чоловічих командах зустріч з цього виду спорту закінчилась нічиєю.

Другого дня ми побували в машинному залі Запорізької ГЕС. Проведена екскурсія, товариські зустрічі спортсменів двох підпри-

ємств справили глибоке враження на робітників і службовців нашого УВП-2, які трудяться нині з піднесенням. В спортивному плані ця поїздка теж відіграла неабияку роль: 11 грудня наші волейболісти виграли першість харківської облспортфедерації УТОГ, а спартакіада підприємства з настільного тенісу, шахів і шашок, кульової стрільби і виробничої гімнастики пройшла збірано й на високому рівні.

А. СИМОНЕНКО,

інструктор-методист з фізкультури.

Після змагань їх учасники відвідали виставу Московського театру миміки і жесту, кінотеатри і Ризький цирк, побували у визначних місцях міста. Але найцікавіше було на вечорі дружби в Будинку культури для глухих міста Риги. У невимуженій обстановці зустрілись спортсмени чотирьох республік — представники десяти національностей. Всі вони добре розуміли один одного, з одностайним схваленням сприймали виступи на сцені самодіяльних танцюристів, співаків, читців Латвії і Литви.

На вечорі було відзначено переможців змагань. У кожного з спортсменів зустрічі в столиці Латвії залишилися приємні, незабутні враження.

Ю. МАКЛАКОВ,

ст. тренер збірної команди УТОГ з настільного тенісу.

Традиційний вогник

Кожен з присутніх спортсменів впізнавав себе на цих знімках.

Розпочався вечір. До залу строем зайшли спортсмени. Інструктор фізкультури Г. П. Люльченко віддає рапорт голові облспортфедерації, голові Житомирського облівідділу УТОГ О. Д. Тверській. Олександра Дмитрівна привітала спортсменів і вручила їм цінні подарунки.

На вечорі також було вручено значки ГПО, присуджені переможцям у багатоборстві.

Пріємною несподіванкою став

приїзд триразового олімпійського чемпіона серед глухих з вільної боротьби Василя Паніна з Миколаєва, якого запросили на цей вечір. Разом з ним до Житомира приїхав інструктор фізкультури І. І. Сирма. Чемпіон розповів про свої досягнення, поділився планами на майбутнє.

О. ЮРЕВИЧ,
інструктор Житомирського облівідділу УТОГ.

Редактор П. БУЛАТОВ.